

దళితులను, గిరిజనులను మోసగించే సబ్‌ప్లాన్ చట్టం

సమాజంలో ఆర్థికంగా, సాంఘికంగా వెనుకబడిన షెడ్యూల్డ్ కులాల, తెగల అభివృద్ధికి అనేక పథకాలు ప్రవేశపెడుతున్నామని వాటికోసం సబ్‌ప్లాన్ చట్టాన్ని చేసి రాష్ట్ర బడ్జెట్ నుండి నిధులు కేటాయిస్తున్నామని రాష్ట్ర పాలకులు చెప్పే మాటలు కోటలు దాటుతున్నప్పటికీ, వారి ఆచరణ మాత్రం ఎక్కడవేసిన గొంగళి అక్కడే అన్న చందంగా ఉంది.

తమ అభివృద్ధిపట్ల పాలకుల నిర్లక్ష్య విధానాలతో ఎస్సీ, ఎస్టీ ప్రజల్లో తీవ్ర వ్యతిరేకత వ్యక్తమై, సమస్యల పరిష్కారం కోసం ఉద్యమించటంతో కేంద్ర - రాష్ట్ర పాలకులు వారిని మధ్యపెట్టే విధానాలకు పూనుకొన్నారు. వారి సమస్యలకు కారణమైన భూమిసమస్య, భూసంస్కరణల గురించి మాట్లాడకుండా, బడ్జెట్ నుండి నిధులు కేటాయిస్తామని చెప్పటం ద్వారా వారి మౌలిక సమస్యలను పరిష్కారం చేయకుండా, అర్థభూస్వామ్య వ్యవస్థను పరిరక్షించటమే ధ్యేయమని చాటుకొన్నారు. 1960 నుండి పంచాయితీ సంస్థల్లోనూ, 1972 నుండి మున్సిపాలిటీల్లోనూ ఎస్సీలకు 15 శాతం, ఎస్టీలకు 6 శాతం నిధులు కేటాయిస్తున్నట్లు ప్రకటించారు. 1975-76 నుండి దీన్ని ప్రభుత్వ విధానాలకు వర్తింపజేశారు. 1980లో కేంద్ర ప్రభుత్వం, రాష్ట్ర ముఖ్యమంత్రుల సమావేశం జరిపి షెడ్యూల్డ్ కులాల, షెడ్యూల్డ్ తెగలవారికి స్పెషల్ కాంపౌనెంట్ ప్లాన్ (ఎస్.సి.పి.)ను రూపొందించింది. దాన్ని అన్ని రాష్ట్ర ప్రభుత్వాలు అమలుచేయాలని పేర్కొంది. 2006 సం॥ నుండి దీన్ని షెడ్యూల్డ్ కులాల ఉప ప్రణాళికగా పేరు మార్చారు. ఎస్సీ, ఎస్టీల జనాభా నిష్పత్తి ప్రకారం ప్రణాళికలో వారికి నిధులు కేటాయించాలి.

సబ్‌ప్లాన్ క్రింద బడ్జెట్ కేటాయింపులు అరకొరగానే జరిగాయి. జనాభా నిష్పత్తి ప్రకారం నిధుల కేటాయింపు జరగలేదు. కేటాయించిన నిధులను కూడా కాంగ్రెస్ - తెలుగుదేశం ప్రభుత్వాలు ఖర్చు చేయలేదు. అనేక స్వచ్ఛంద సంస్థలు నిర్వహించిన సర్వేలలో 7 శాతం కూడా నిధులు ఖర్చుకాలేదని వెల్లడైంది. 2005-11 సంవత్సరాల ఆర్థిక బడ్జెట్లలో 25,647 కోట్లు కేటాయించగా, ఖర్చు చేసింది 12,476 కోట్లు మాత్రమే. 13,171 కోట్లు ఇతరవాటికి మళ్ళించారు. 2011-12 బడ్జెట్లో గిరిజన సంక్షేమానికి కేటాయించిన 1230 కోట్ల రూపాయల్లో ఖర్చు చేసింది 600 కోట్లు మాత్రమే. ఎస్సీలకు కేటాయించిన 2532 కోట్లలో ఖర్చుచేసింది 910 కోట్లు మాత్రమే. జనాభా నిష్పత్తి ప్రకారం వీరికి 8,753 కోట్లు కేటాయించాలి.

సబ్‌ప్లాన్ నిధులను ఎస్సీ, ఎస్టీల అభివృద్ధి కోసం ఖర్చు చేయకుండా ప్రక్కదారి పట్టించిన రాష్ట్ర పాలకులపై తీవ్రమైన వ్యతిరేకత వ్యక్తమైంది. సాధారణ ఎన్నికలను దృష్టిలో పెట్టుకొని అనాటి ముఖ్యమంత్రి కిరణ్‌కుమార్ రెడ్డి ప్రభుత్వం ఎస్సీ, ఎస్టీల ఎడల కపట ప్రేమ నటిస్తూ, వారి నిధులు దారిమళ్ళిన మాట వాస్తవమేనని, నిధులు దారిమళ్ళకుండా ఉండేందుకు సబ్‌ప్లాన్ చట్టం చేస్తానని చెప్పి 2-12-2012 ప్రత్యేక శాసనసభ ఏర్పాటుచేసి ఏకగ్రీవంగా చట్టాన్ని ఆమోదించేయటం జరిగింది. అప్పటి నుండి సబ్‌ప్లాన్ చట్టంగా మారింది. చట్టం ద్వారా నిధులు మళ్ళకుండా చూస్తామని చెప్పినా నిధులు కేటాయించేది, ఇతర వాటికి మళ్ళించేది పాలకులే కాబట్టి, చట్టం నిరుపయోగంగా ఉంది. నిధులు దారి మళ్ళుతూనే ఉన్నాయి.

తమ పార్టీ అధికారంలోకి వస్తే సబ్‌ప్లాన్ చట్టాన్ని అమలుజరిపి నిధులు పూర్తిగా ఖర్చుచేసి ఎస్సీ, ఎస్టీల జీవితాల్లో వెలుగులు నింపుతానని గత ఎన్నికల ప్రచారంలోనూ, వారి ఎన్నికల ప్రణాళికలోనూ చెప్పి చంద్రబాబు విస్తృత ప్రచారం చేశాడు. ఎన్నికల్లో గెలిచి చంద్రబాబు ముఖ్యమంత్రిగా తెలుగుదేశం ప్రభుత్వం ఏర్పడినా, సబ్‌ప్లాన్ చట్టాన్ని అమలుపర్చటంలో గత ప్రభుత్వ విధానాలే అమలుజరుగుతున్నాయి. తెలుగుదేశం ప్రభుత్వం తొలి రాష్ట్ర బడ్జెట్లో రాష్ట్ర వార్షిక ప్రణాళికను 26,670 కోట్లకు పరిమితం చేసి వారికి కేటాయించే నిధులను తగ్గించింది. దాని ప్రకారం ఎస్సీలకు 4,574, ఎస్టీలకు 1500 కోట్లు సబ్‌ప్లాన్ క్రింద కేటాయించింది. ఆ నిధులను 2015 మార్చిలోగా ఖర్చుచేయాలి, ఖర్చుకాకపోతే నిధులు మురిగిపోతాయి. 2014 డిసెంబర్‌కి ఎస్సీలకు 1340, ఎస్టీలకు 270 కోట్లు మాత్రమే ఖర్చుచేశారు. 2015 మార్చికి కూడా పూర్తిగా నిధులు ఖర్చుకాక వేల కోట్ల రూపాయలు నిరుపయోగమయ్యాయి.

2016-17 వార్షిక బడ్జెట్లో ఎస్సీలకు 8,724, ఎస్టీలకు 3,099 కోట్లు సబ్‌ప్లాన్ చట్టానికి కేటాయించటం జరిగింది. ఆర్థిక సంవత్సరం 8 నెలలు గడిచినా ఎస్సీలకు ఖర్చుచేసింది 2,723; ఎస్టీలకు 720 కోట్లు మాత్రమే. 2017 మార్చిలోపు మిగిలిన నిధులన్నీ ప్రభుత్వం ఖర్చుచేస్తుందనే నమ్మకం లేదు. ఈ నిధుల నుండే ఎస్సీ విద్యార్థులకు స్కాలర్‌షిప్‌లు, ఫీజు రీయింబర్స్‌మెంట్‌కు ఇస్తున్నారు. సిసిరోడ్లు, గృహాల నిర్మాణం, అంగన్‌వాడీ కేంద్రాలకు ఉప ప్రణాళిక నిధుల నుండి 1,500 కోట్లు మళ్ళించాలని ప్రభుత్వం నిర్ణయం తీసుకొంది. ఉప ప్రణాళిక నిధుల వ్యయంలో 10 శాఖల్లో 27 విభాగాలకు చెందిన 128 పథకాలు పూర్తిగా వెనుకబడిపోయాయి.

ఎస్సీ, ఎస్టీలకే కాకుండా బి.సి.లకు కేటాయించిన నిధులు ఖర్చుకావటంలేదు. 2014-15 సంవత్సరంలో సబ్‌ప్లాన్ క్రింద 1460 కోట్లు కేటాయించగా ఖర్చు చేసింది 979 కోట్లు మాత్రమే. 2016-17 వార్షిక సంచికలో బి.సి.లకు 8,832 కోట్ల రూపాయలు కేటాయించి ఇప్పటివరకు 582 కోట్లు మాత్రమే ప్రభుత్వం వారికోసం ఖర్చుచేసింది. దీన్ని గమనిస్తే బి.సి.లపై తెలుగుదేశం

ప్రభుత్వం ఒకకబోస్తున్న ప్రేమ ఎలాంటిదో అర్థమౌతుంది. 2017 మార్చినాటికి 8,250 కోట్లు ఖర్చుచేస్తేనే నిధులు నిరుపయోగం కాకుండా ఉంటాయి. ఇంత పెద్ద మొత్తం చంద్రబాబు ప్రభుత్వం ఖర్చు చేయదు. ఆ నిధులను ఇతర రంగాలకు మళ్ళిస్తుందనటంలో సందేహపడాల్సింది లేదు. బి.సి.ల సంక్షేమం కోసం వివిధ విభాగాలకు కేటాయించింది, ఖర్చుచేసింది గమనిస్తే వారి అభివృద్ధి ఏమిటో అర్థమౌతుంది.

విభాగం	కేటాయింపులు	వ్యయం (కోట్లలో)
పట్టణాల్లో పేదరిక నిర్మూలనకు	179.50	-
పంచాయితీరాజ్	65.64	-
గ్రామీణాభివృద్ధి	1942.9	-
గ్రామీణ మంచినీటి సరఫరా	24.25	-
స్కిల్ డెవలప్ మెంట్	73.25	-
రవాణా, ఆర్ అండ్ బీ	5.28	-
వ్యవసాయం	219.62	-
ఉద్యానవనం	77.50	-
పశుసంవర్ధకం	19.90	16.84
మత్స్యశాఖ	173.56	23.79
బి.సీ. సంక్షేమం	2,393.76	542.29
కుటుంబ సంక్షేమం	331.24	-
స్కూల్ విద్య	586.34	-
మహిళా శిశు సంక్షేమం	126.03	-
జలవనరుల భాగం	1247.43	-

ఆధారం : సౌక్తి 21-10-16

బి.సి. ఉప ప్రణాళిక క్రింద వివిధ రంగాలకు కేటాయింపులు, ఖర్చులు గమనిస్తే, పశుసంపద, మత్స్యశాఖ, బీసీ సంక్షేమరంగాలకు కేటాయించినదాన్నో చాలా స్వల్పంగా ఖర్చుచేయటం జరిగింది. మిగిలిన రంగాలకు కేటాయింపులేగాని ఇప్పటివరకు ఎటువంటి ఖర్చు చేయలేదు. అందువలన కేటాయింపులు అలంకార ప్రాయంగా ఉన్నాయి.(పట్టిక చూడండి)

69 సంవత్సరాల 'స్వతంత్ర' భారతావనిలో పాలకులు అనుసరిస్తున్న విధానాల వలన షెడ్యూల్డ్ కులాల, తెగల ప్రజలు చెప్పుకోతగిన విధంగా అభివృద్ధికానీ వారి జీవితాల్లో మౌలికమైన మార్పులుకానీ సంభవించలేదు. 20 లక్షల గిరిజన - దళిత కుటుంబాలకు ఇండ్ల స్థలాలు లేవు. గృహ మంజూరుకు అర్హతపొందిన ఎస్సీల్లో 2,98,774 (42.2%) మంది; గిరిజనుల్లో 1,44,843 (44.9%) మందికి ఇండ్లు మంజూరు కాలేదు. గాలికి కొట్టుకుపోయే కొంపల్లో నివసిస్తున్న ఎస్సీలు 1,35,978 (20.6%) మంది, గిరిజనులు 91,247 (28.8%) మంది ఉన్నారు. సెంటు భూమిలేని ఎస్సీ, ఎస్టీ కుటుంబాలు 4,45,954 (67.5%) ఉన్నాయి. పశువులు లేని ఎస్సీ కుటుంబాలు 6,60,494 ఉంటే, గిరిజన కుటుంబాలు 3,22,870 ఉన్నాయి. వ్యక్తిగత మరుగుదొడ్లు లేక బహిరంగ మలవిసర్జన చేసే ఎస్సీ కుటుంబాలు 5,17,966 (78.4%) ఉంటే, గిరిజన కుటుంబాలు 2,73,998 (84.9%) ఉన్నాయి. విద్యుత్ సౌకర్యం లేక బుడ్డి దీపాలతో అవస్థపడుతున్న ఎస్సీ కుటుంబాలు 49,562; గిరిజన కుటుంబాలు 33,191 ఉన్నాయి. 15 వేల గ్రామాలకు స్మశానవాటికలు లేవు. వైద్య సౌకర్యం అందక ప్రతి సంవత్సరం వందలాదిమంది గిరిజనులు ప్రాణాలు కోల్పోతున్నారు.

ఎస్సీ, ఎస్టీలుగాని, బీసీలుగాని ఇతర కులాల్లో పేదలుగాని తమ అభివృద్ధికొరకు ఎవరి దయా దాక్షిణ్యాల మీదో ఆధారపడటం కాకుండా, హక్కుగా డిమాండ్ చేయాలి. గ్రామీణ ప్రాంతంలో ఆహారఉత్పత్తులు చేసి దేశ ప్రజలకు అన్నం పెట్టేది, పరిశ్రమలకు ముడిసరుకును అందించేది గ్రామీణ పేదలే. ఫ్యాక్టరీ యంత్రాల్లో శ్రమశక్తిని ఉపయోగించి వస్తు ఉత్పత్తిని సృష్టించేది పేదలైన కార్మికులే. గనుల నుండి ఖనిజాలను బయటకు తీసేది కార్మికులే. సకల సంపదల సృష్టికర్తలు గ్రామీణ పేదలు, కార్మికులే. దేశ సంపదపై వారికి హక్కు ఉంది. దాన్ని హక్కుగా సాధించుకోవాలి. మనం సృష్టించే సంపదలను దోపిడీదర్గాలు, వారికి ప్రాతినిధ్యం వహిస్తున్న పాలకులు అనుభవిస్తున్నారు. మన సంపద మనకు దక్కాలంటే గ్రామీణ ప్రాంతంలోని పేదలు భూమిపై హక్కును సాధించుకోవాలి. కార్మికులు పరిశ్రమలపై ఆధిపత్యం వహించాలి. పాలకులకు వ్యతిరేకంగా ఉద్యమించటం ద్వారానే ఇది సాధ్యమౌతుంది. ఇందుకు భిన్నంగా ఎస్సీ, ఎస్టీల, బీసీల ఇతర పేదల మౌలికసమస్యలు పరిష్కారం కావు.

○○○○○